

**«σε ύψωσαν των ελεύθερων οι
λογισμοί...», (στιχ. 24),
«στο ποτάμι της ομορφιάς να
λούζεται» (στιχ. 28-29).**

**Παρομοιώσεις: «σα
ζωγραφισμένα» (στιχ. 10), «σα να
τη ἔγγιξαν τρίςβαθα την τελείωση
του κόσμου» (στιχ. 12), «σαν
πυραμίδας κολοσσός απάνου σ'
ερμοτόπι» (στιχ. 14).**

**Επαναλήψεις: κορόνα – κορόνα –
(στιχ. 1-12), Βράχο – Βράχο (στιχ.
1-2), ωραίους – ωραίο (στιχ. 3),
Εσύ – συ – Εσένα – εσέ – Σ' εσέ,
απάνου – απάνου (στιχ. 9),
λογισμό – οι λογισμοί (στ. 23-24),**

**Ασύνδετα: «να σκύβει
προσκυνητής, ερωτευτής,
τραγουδιστής, διαβάτης (στιχ. 31).
Εικόνες: η εικόνα του ναού πάνω
στην Ακρόπολη και οι Πυραμίδες**

**Ο ναός του Παρθενώνα υμνείται
και προβάλλεται ως το
σπουδαιότερο από κάθε άλλο
ανθρώπινο επίτευγμα του
ελληνισμού και ολόκληρης της
ανθρωπότητας.**

**Η βασική αντίθεση που
επισημαίνεται από τον ποιητή στο
δεύτερο απόσπασμα του
ποιήματος αναφέρεται από τη μια
μεριά στον Παρθενώνα και από
την άλλη στις Πυραμίδες .**

**Ο ποιητής τονίζει ότι ο
Παρθενώνας συνιστά
δημιούργημα ελεύθερης χώρας,
καθώς τον αντιπαραθέτει με τα
μνημεία που χτίστηκαν από
υπόδουλα πνεύματα.**

Με τις αντιθέσεις αυτές ο δημιουργός επιδιώκει να εκφράσει την κεντρική ιδέα του ποιήματος που αντιστοιχεί στην προβολή της τέχνης, της αρμονίας της κλασικής αρχαιότητας.

**Στο ποίημα ο Κ. Παλαμάς
αναφέρεται στο μεγαλοπρεπές
μνημείο της κλασικής
αρχαιότητας χρησιμοποιώντας το
β' ενικό πρόσωπο.**

**Η χρήση του β' προσώπου,
προσδίδει ζωντάνια και
αμεσότητα και δημιουργεί την
αίσθηση ενός σταθερού άξονα
αναφοράς, και μίας κλιμάκωσης
του ρυθμού και της ιδέας.**

**Με τη σύνθεση του έργου
«Ύμνος στον Παρθενώνα» ο
ποιητής επιδιώκει να υμνήσει με
λυρικό τρόπο τον αρχαίο ναό της
ομορφιάς και του ελεύθερου
πνεύματος.**

Για να επιτύχει το σκοπό του και να εκφράσει τον θαυμασμό του για το ανθρώπινο αυτό επίτευγμα της κλασικής αρχαιότητας χρησιμοποιεί ποικίλες λέξεις και φράσεις.

Σε αρκετά σημεία ο δημιουργός του ποιήματος υμνεί γεμάτος θαυμασμό και εξιδανικεύει την ελληνική αρχαιότητα. Στο πρώτο μέρος απευθυνόμενος στο μεγαλειώδη ναό τον μακαρίζει.

**«ήρθε στη χώρα τη θαυματουργή
που τα στοχάζεται όλα». Με τη
φράση αυτή ο Παλαμάς επαινεί
την Ελλάδα των αρχαίων χρόνων
για την ιδιότητά της να ισορροπεί
ρυθμό αρμονία και ιδέα.**

**Η κλασική αρχαιότητα
εξιδανικεύεται, εγκωμιάζεται η
αγάπη της προς το μέτρο, που έχει
ως αποτέλεσμα την υπεροχή των
μνημείων της ως προς τη χάρη, την
αρμονία και το κάλλος.**

**Υμνείται με εξιδανικευμένο τρόπο
το ελεύθερο πνεύμα των
ανθρώπων της αρχαιότητας και
γίνεται εγκωμιαστική αναφορά
στην αρχή της Δημοκρατίας.**

Η εξιδανίκευση των στοιχείων της αρχαιότητας συμβάλλει στην ανάδειξη του μνημείου, που περιγράφεται, ως είδους υψηλής τέχνης και ως συμβόλου ακμής της αθηναϊκής δημοκρατίας.

Με αυτόν τον τρόπο, τονίζεται η υπερβατική δύναμη και ανωτερότητα του απειρόκαλλου αυτού ναού και η αξία της ομορφιάς του για τον ελληνισμό και την ανθρωπότητα.

Ο Παρθενώνας, σύμβολο της απόλυτης ομορφιάς, είναι δημιούργημα ελεύθερων και δημοκρατικών ανθρώπων(στην εποχή του Περικλή- χρυσός αιώνας).

**Κάθε άνθρωπος θα επιστρέφει
στον Παρθενώνα, για να νιώθει το
ξανάνιωμα του κόσμου, να
ολοκληρώνεται και να ωριμάζει
ως προσωπικότητα.**

ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ:

- Αφηγηματικός μονόλογος –
προσευχή.- Προσωποποίηση του
Παρθενώνα- Στο τρίτο
απόσπασμα εναλλάσσεται το
δεύτερο πρόσωπο με το τρίτο.**

**- Ομοδιηγητικός τύπος
αφήγησης.- Πρόκειται για ένα
λυρικό ποίημα.- Προβάλλεται ο
ναός της Αθηνάς ως σύμβολο της
ακμής του ελληνικού πνεύματος.**

**Η γλώσσα είναι πλούσια δημοτική
με εξαιρετική επεξεργασία. Το
ποίημα γράφτηκε όταν ο
Παλαμάς και η γενιά του 1880
έκαναν αγώνες για την καθιέρωση
της δημοτικής.**

Το πιο χαρακτηριστικό γνώρισμα της γλώσσας είναι η χρήση ποιητικών λέξεων πολλές από τις οποίες είναι νεόπλαστες ή εκφραστικά σύνθετα :

**τρίσβαθα, γνέφια (σύννεφα),
ερμοτόπι (τόπος της ερήμου),
θρασιά (θρασύτητα),
ανθρωπόμορφα, αιματοπότη,
αδιαφόρευτα (χωρίς διάκριση, σε
όλα το ίδιο), ερωτευτής.**

Η έμπνευση είναι αποτέλεσμα του ανανεωμένου τότε ενδιαφέροντος για το Βυζαντινή Αυτοκρατορία, αλλά κυρίως του μακεδονικού αγώνα. Η αρχαιότητα και το Βυζάντιο συνδέονται.

**Ο Παρθενώνας αποτελείται από
οριζόντιες επιφάνειες με
καμπύλες και κίονες που έχουν
κλίση προς τα μέσα με άνισες
αποστάσεις μεταξύ τους.**

**Έτσι υπάρχει τελειότητα στο
αρχιτεκτονικό του σχέδιο και
οπτική αποκατάσταση. Ο ποιητής
αναδεικνύει τα στοιχεία αυτά
τονίζοντας την αρμονία του και
την ισορροπία των γραμμών του.**

Στα τρία αποσπάσματα ο ναός της Αθηνάς προβάλλει ως σύμβολο της ακμής του ελληνικού πνεύματος ,το οποίο υμνείται ως ανώτερο κάθε άλλου ανθρώπινου επιτεύγματος.

**Τα θεματικά κέντρα του
αποσπάσματος είναι: α) Η υψηλή
τέχνη και η αρμονία της
κλασσικής αρχαιότητας είναι
ολοφάνερα στον Παρθενώνα.**